

o.1.Sygn. akt X Ka 360/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

15 czerwca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, X Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Przemysław Dziwański

Protokolant: prot. sądowy Karolina Popowska

przy udziale oskarżyciela publicznego: Roberta Makowskiego

po rozpoznaniu 15.6.2023 r. sprawy

P. T., oskarżonego o czyn z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z 15.2.2023 r. sygn. akt II K 631/22

orzeka

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	X Ka 360/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z 15.2.2023 r. sygn. akt II K 631/22		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		

# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		
1.3. Granice zaskarżenia		
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	Uchylenie	#	zmiana	
<i>Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy</i>				

1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1	P. T.	Oskarżony nie był karany za przestępstwo.	dane KRK	487-489
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	dane KRK	Niezaprzeczone		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające				

znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	I. obraza art. 7 k.p.k. polegającą na naruszeniu zasady swobodnej oceny dowodów poprzez uznanie zeznań S. R. za niewiarygodne, albowiem pomimo iż pokrzywdzona miała obawiać się spełnienia gróźb oskarżonego, w dalszym ciągu pozostawała z nim w intymnej relacji i spędzała z nim czas, podczas gdy prawidłowa ocena wypowiedzi pokrzywdzonej dokonana przy uwzględnieniu swobody jej oceny, zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego powinna prowadzić do wniosku, że	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

pokrzywdzona w sposób logiczny, spójny i obszerny wytłumaczyła powody swojego zachowania w relacji z P. T., a jej zeznania w tym zakresie pozostają wiarygodne,

II. obraza art. 350a k.p.k., art. 167 k.p.k. i art. 2 § 2 k.p.k. polegającą na odstąpieniu przez sąd od bezpośredniego przesłuchania świadka M. S. na okoliczność relacji pokrzywdzonej z oskarżonym, pobicia jej i kierowania gróźb karalnych przez oskarżonego, w konsekwencji czego wydany wyrok opiera się na niepełnym materiale dowodowym,

III. art. 167 k.p.k. i art. 2 § 2 k.p.k. polegającą na nieprzeprowadzeniu z urzędu dowodu z akt postępowania IIIK 1354/20 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe na okoliczność stosowania przemocy przez oskarżonego wobec swojej partnerki, w konsekwencji czego wydany wyrok opiera się na

	niepełnym materiale dowodowym.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zarzut obrazy art. 7 k.p.k. jest zasadny. Sąd rejonowy ocenił zeznania pokrzywdzonej w sposób dowolny. Zdaniem tego sądu zeznania pokrzywdzonej w części dotyczącej groźenia przez oskarżonego i obawy spełnienia gróźb są sprzeczne z zasadami prawidłowego rozumowania. Zdaniem sądu rejonowego przesłanką do takich ustaleń był fakt, że S. R. utrzymywała nadal kontakty intymne z P. T., chętnie spędzała z nim czas, np. pijąc alkohol, a zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa złożyła dopiero po tym jak P. T. skontaktował się z jej matką i poinformował, iż w/wymieniona publikuje swoje zdjęcia na portalach dla prostytutek. Zdaniem sądu			

okręgowego przytoczone fakty nie świadczą o tym, że gróźb nie było, czy też były lecz pokrzywdzona nie odczuwała obawy ich spełnienia. Zauważyć należy, że pokrzywdzona szczegółowo opisała dlaczego, pomimo gróźb, nadal pozostawała w związku z oskarżonym.

Zeznała choćby: „Po tym wszystkim ja się z nim rozstałam i nie kontaktowaliśmy się przez około dwa tygodnie ale on do mnie cały czas pisał, przeproszał mnie. Prosił, żebym mu dała jeszcze jedną szansę, on powiedział, że nie był sobą, że był pijany. Ja postanowiłam spotkać się z nim i porozmawiać bezpośrednio i wtedy dałam mu drugą szansę.”. Depozycja ta wskazuje na wiarę pokrzywdzonej w zmianę zachowania oskarżonego i „danie mu kolejnej szansy”. Przypomnieć należy, że zacytowanym słowom sąd rejonowy dał wiarę.

Sąd rejonowy również dał wiarę słowom S. R., co wynika z

treści uzasadnienia
wyroku, że
pokrzywdzona
obawiała się
zawiadomienia
Policji. Zdaniem
tego sądu
niewiarygodne były
tylko depozycje S. R.
co do obawiania się
grózb pozbawienia
życia. Pokrzywdzona
zeznała: „Ja o
tym bardzo długo
myślałam i
zrozumiałam, że
byłam tutaj sama,
chciałam mieć jakąś
bliską osobę i
dlatego dalej się
z nim spotykałam,
mimo, że mi groził.
Spotykałam się z
nim dalej, bo
pamiętałam te 3
miesiące, jak było
wszystko dobrze.
Ja już wcześniej
myślałam o tym,
żeby złożyć
zawiadomienie, ale
z tego powodu, że
się bałam, że może
mi się coś stać,
zrezygnowałam, ale
po tym przypadku
z moją mamą
jak on napisał
do mojej mamy,
ja zrozumiałam,
że to kompletnie
rozwalilo całą moją
rodzinę i mnie i moja
mama powiedziała,
że ona nie chce
takiej córki i wtedy
ja nie zwracałam na
nic uwagi, było mi
już wszystko jedno
czy jestem żywa czy

martwa i dlatego poszłam na policję.”.

Reasumując, zacytowane słowa pokrzywdzonej, wiarygodne według sądu rejonowego, tłumaczą jej motywację do długotrwałego niezawiadomienia Policji i pozostawania w związku z oskarżonym. Tym samym błędne było wnioskowanie sądu rejonowego dotyczące depozycji pokrzywdzonej co do grożenia przez oskarżonego i obawy pokrzywdzonej spełnienia tych grózb.

Zdaniem sądu okręgowego, sąd rejonowy dowolnie zinterpretował też słowa pokrzywdzonej jakoby kontakt oskarżonego z matką pokrzywdzonej „rozwałił” jej relacje rodzinne i nie miała już – jak to określiła pokrzywdzona „nic do stracenia”. Zdaniem sądu okręgowego depozycje te są jak najbardziej logiczne i spójne, a nadto zgodne z doświadczeniem życiowym. Zgodnie z relacją

pokrzywdzonej informacje które dotarły do jej matki spowodowały, że ta obraziła się na nią i nie chciała utrzymywać kontaktu. Wywarło to tak wielki wpływ na pokrzywdzoną, czującą się wyobcowaną z dala od bliskich, że w końcu pokonała swój strach przed oskarżonym i poszła na Policję.

Sąd rejonowy nie odniósł ponadto prawidłowo zeznań pokrzywdzonej do depozycji M. S.. Z niewiadomych powodów słowa tej ostatniej uznał za niewiarygodne z tego tylko powodu, że „jako tzw. świadek ze słyszenia nie mogła posiadać wiedzy na temat okoliczność gróźb kierowanych wobec S.” (pkt 2.2 uzasadnienia). Tymczasem zeznania tego świadka są bezstronne i spójne. Świadczą o tym, że wiedziała ona o groźbach – z relacji pokrzywdzonej. Potwierdzają też zeznania pokrzywdzonej, która zwierzała się świadkowi jeszcze w

czasie trwania relacji z oskarżonym.

Sąd rejonowy nie obraział natomiast art. 350a k.p.k., art. 167 k.p.k. i art. 2 § 2 k.p.k. Zaniechał wezwania świadka, który już w trakcie postępowania przygotowawczego twierdził, że nie był uczestnikiem zdarzeń będących przedmiotem postępowania. Jego depozycje mają zatem charakter pomocniczy w ustalaniu stanu faktycznego w sprawie.

Zaznaczenia wymaga też fakt, że prokurator w trakcie postępowania sądowego nie wnosił o uzupełniające przesłuchanie świadka.

Sąd rejonowy nie obraział też art. 167 k.p.k. i art. 2 § 2 k.p.k. przez nieprzeprowadzenie z urzędu dowodu z akt postępowania IIIK 1354/20 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe. Sprawa ta nie dotyczy niniejszego postępowania.

Wniosek

<p>uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Zarzut apelacji zasługiwał na uwzględnienie, tak więc jej wniosek był zasadny.</p>			
<p>OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>			
<p>4.1.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>			
<p>ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>			
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.1.1</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>		

Zwiąże o powodach utrzymania w mocy			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiąże o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
Zdaniem sądu okręgowego, sąd rejonowy na skutek obrazy art. 7 k.p.k., błędnie uznał, że oskarżony nie groził pokrzywdzonej, a pokrzywdzona nie czuła obawy. Swobodna ocena depozycji pokrzywdzonej, w powiązaniu z innymi dowodami, w szczególności słowami M. S. powinna prowadzić do wniosku, że słowa obu kobiet zasługiwały na wiarę. Są logiczne i spójne, zarówno wewnętrznie, jak i między sobą. Ponadto relacja pokrzywdzonej jest plastyczna, obfituje w szczegóły. Jest konsekwentna.			

<p>Ocena taka winna doprowadzić do ustalenia stanu faktycznego, że groźby ze strony oskarżonego padały, a pokrzywdzona czuła obawę. Wobec tego, jako, że sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji, wyrok sądu rejonowego uchylono do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>1.1.8. <i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i></p>		
<p>Sąd rejonowy po przeprowadzeniu przewodu sądowego, swobodnie oceni dowody i ustali prawidłowy stan faktyczny. Następnie wyda wyrok i w razie potrzeby, starannie go uzasadni.</p>		
<p>1.10. <i>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	

Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku	z	Przytoczyć okoliczności
PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z 15.2.2023 r. sygn. akt II K 631/22		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	Zmiana